

56 היה לו היתר זריקה, כי בשעה שנתקבל, לא היה עומד לזריקה.
 57 שואלת הגמרא: **אָבַל הָוּה שְׁהוּת לְמִיּוּרְקָה** – אבל אם היה שהות
 58 לזרוק את הדם מבעוד יום, **[מֵאֵי – מֵה דִּינֵי], הֲכִי נָמִי** – וכי כן הדין
 59 **דְּנִפְק** –[שיצא] מִיְדֵי מַעֲלָה, אם כן קשה, **מֵאֵי אִירֵיא דְתַנִּי** – מדוע
 60 נקט רבי שמעון את האופן שאין מועלים, דווקא **לְאַחַר זְרִיקָה, לִיתַנִּי**
 61 **קוֹדֵם שְׂקִיעָה וְלֵאחַר שְׂקִיעַת הַחֲמָה** – והלא היה יכול לחלק אפילו
 62 באופן שאכל לפני הזריקה בין אם נתקבל הדם לפני השקיעה, ובין
 63 אם נתקבל לאחר השקיעה, שאם נתקבל לפני השקיעה אין מועלים
 64 בו, כי היה לו שעת היתר, ואם נתקבל לאחר השקיעה מועלים בו, כי
 65 לא היה לו שעת היתר.
 66 משיבה הגמרא: **הֲכִי נָמִי קָאָמַר** – כך באמת כוונת הברייתא, מה
 67 ששנינו 'לפני זריקה' ולאחר זריקה, אין הכוונה לפני זריקת הדם
 68 ולאחר זריקת הדם, אלא 'לפני זריקה' הכוונה שאכל את הבשר
 69 **קוֹדֵם שְׂרִיטָה** הדם לזריקה, כגון שקיבלו לאחר שקיעת החמה,
 70 שלא היה ראוי לזרוק, ומה ששנינו שלאחר זריקה אין מועלים,
 71 הכוונה שאכל את הבשר **לְאַחַר שְׂרִיטָה** הדם לזריקה – שקיבלו
 72 לפני שקיעת החמה, ולפיכך אין מועלים, כי היה לדם היתר זריקה.
 73 הגמרא מביאה ראייה נוספת: **תָּא שְׁמַע, שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, הַפִּיגוּל**
 74 **בְּקָרְשֵׁי קְרָשִׁים מוּעָלִין בּוּ** – קדשי קדשים שחשב בהם מחשבת
 75 פיגול, מועלין בהם, **מֵאֵי – מֵה** היא כוונת הברייתא, כלומר באיזה
 76 אופן מועלין, **לָאו** – וכי לא מדובר דווקא, **וְשָׁמַע מִינָה הֵיטֵר אֲכִילָה**
 77 **שְׁנִינֵנו**, כי מכך שהשמיענו שמועלים בפיגול לאחר שזרק את דמו,
 78 משמע שבקרבן כשר לא מועלים לאחר זריקה, וממה שהשמיענו
 79 זאת רק לאחר זריקה, משמע שלפני זריקה גם בלא שהיה פיגול היו
 80 מועלים בו, הרי שהיתר אכילה שנינו.
 81 דוחה הגמרא: **לֹא** – אין ראייה מהברייתא שהיתר אכילה שנינו, כי
 82 אפשר לומר שמדובר **דְּלֵא זְרִיקָה**, ורק נתקבל הדם בכלי, ואם כן, יש
 83 לדייק שהיתר זריקה שנינו, שמשמע שרק משום שהוא פיגול ואי
 84 אפשר לומר בו 'כזרוק דמי' מועלים בו, אבל אם אינו פיגול ושייך
 85 לומר בו 'כזרוק דמי' אין מועלים בו, כי היתר זריקה שנינו.
 86 הגמרא רוצה לסתור את הדחיה. מקשה הגמרא: לדברין שאמרת
 87 שזובר התנא היתר זריקה שנינו, והברייתא מדברת באופן שלא זרק
 88 את הדם, אם כן יש לדייק, שרק משום שלא זרק מועלים בפיגול,
 89 **אָבַל זְרִיקָה מֵאֵי** – מה יהיה דינו, **הֲכִי נָמִי** – וכי תאמר שאכן הדין
 90 הוא **דְּאִין מוּעָלִין בּוּ**, אם כן קשה, **מֵאֵי אִירֵיא דְתַנִּי** – מדוע נקט
 91 התנא בסופא דווקא **'בְּקָרְשִׁים קָלִים אִין מוּעָלִין בּוּ'** – קדשים קלים
 92 שנתפגלו אין מועלין באימורייהם, **לִיתַנִּי** – היה לו לחלק בקדשי
 93 קדשים עצמם [שפתח בהם], ולשנות כך, **בְּאֵן** – האופן שמועלים,
 94 הוא **לְפָנֵי זְרִיקָה, וְכֵאֵן** – והאופן שאין מועלים, הוא **לְאַחַר זְרִיקָה,**
 95 ומכך שלא שנה החילוק בקדשי קדשים עצמם, משמע שבקדשי
 96 קדשים גם לאחר זריקה מועלין, ומה שאין כן בקרבן שלא נתפגל
 97 שרק לאחר זריקה אין מועלין בו כי היתר אכילה שנינו.
 98 מתרצת הגמרא: לעולם היתר זריקה שנינו, ואכן התנא היה יכול
 99 לחלק כך, בין קודם זריקה לאחר זריקה, ומה שלא חילק, הוא משום
 100 **דְּהָא אֲתִיא לְאֲשְׁמוּעִינֵן** – כי רצה להשמיענו הדין דלהלן, **כָּל**
 101 **לְאִיתוּנֵי לִידֵי מַעֲלָה** – כדי להביא לידי מעילה, דהיינו אימורי
 102 קדשים קלים, שאינם קדושים מעיקרם, וזריקת הדם מביאתם לידי
 103 מעילה, רק זריקה בְּתִיקְנָה מִיְיָתִי –[מביאתם] לִידֵי מַעֲלָה, ולא
 104 זריקת פיגול, וכשיטת רב גידול, והשמיענו זאת במה שנקט שקדשים
 105 קלים שפיגול בהם אין מועלים בהם, כלומר שגם אם זרק את דמם אין
 106 מועלים בהם. ובמה ששנה ברישא בקדשי קדשים, שמועלים בהם
 107 קודם זריקה, בא להשמיענו שְׂכָל לְאֲפֻקֵי –[להוציא] מִיְדֵי מַעֲלָה,
 108 את בשר קדשי קדשים, **אֲפִילוּ זְרִיקָה שְׂכָל בְּתִיקְנָה**, כמו פיגול, **נָמִי**
 109 **מִפְקָא** –[מוציאה] מִיְדֵי מַעֲלָה.

1 הגמרא מביאה כמה ראיות לפשוט את השאלה, אם היתר זריקה
 2 שנינו או היתר אכילה: **תָּא שְׁמַע, שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן**
 3 **אוֹמַר, יֵשׁ נוֹתֵר שְׁמוּעָלִין בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 4 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 5 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 6 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 7 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 8 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 9 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 10 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 11 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 12 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 13 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 14 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 15 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 16 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 17 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 18 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 19 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 20 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 21 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 22 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 23 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 24 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 25 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 26 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 27 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 28 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 29 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 30 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 31 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 32 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 33 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 34 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 35 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 36 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 37 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 38 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 39 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 40 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 41 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 42 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 43 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 44 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 45 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 46 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 47 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 48 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 49 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 50 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 51 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 52 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 53 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 54 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**
 55 **שִׁנְיָנו בְּרִייתָא, רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּ, וְיֵשׁ נוֹתֵר שְׁאִין מוּעָלִין בּוּ, בִּיצַד, דַּם**

משנה

1 במשנה להלן (ג) מבואר, שקדשי קדשים כגון חטאת ואשם
2 משהוקדשו יש בהם מעילה בבשרם ובאימוריהם, וזריקת הדם
3 מוציאה את בשרם ממעילה. אולם קדשים קלים אין בהם מעילה
4 משהוקדשו, ומשעת הזריקה יש מעילה באימוריהם. המשנה תבאר
5 את דין הבשר או האימורים שנפסלו ביוצא, האם זריקה מועילה
6 ליוצא, שאם הוא בשר קדשי קדשים יצא מידי מעילה, ואם הוא
7 אימורי קדשים קלים יחול עליו מעילה. וכן האם זריקת הדם מביאה
8 את היוצא לאיסור פיגול נותר וטמא: **בְּשַׂר קְדָשִׁי קְדָשִׁים שִׁצְצָא**
9 **מֵהַעוֹרָה לִפְנֵי זְרִיקַת דָּמָיִם וּנְפִסְלוּ**, וחזר לעורה וזרקו את הדם, רַבִּי
10 **אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר**, מוֹעֵלִין בּוֹ בְּבֶשֶׂר, שאין הזריקה מועילה לבשר שיצא
11 והוא נשאר באיסור מעילה. **וְאִין הֵיבִינן עָלָיו מְשֹׁם פִּיגוּל**, שאם
12 הקרבן התפגל, האוכל מהבשר שיצא אינו בכרת, שדינו כמו שלא
13 נזרק הדם. **וְנוֹתֵר**, שאם הבשר היוצא נותר לבוקר, האוכלו אינו
14 בכרת. **וְטָמֵא**, שאם אכלו אדם טמא אינו חייב כרת.
15 **רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר**, אִין מוֹעֵלִין בּוֹ בְּבֶשֶׂר שִׁצְצָא, שהזריקה מועילה
16 ליוצא. **וְהֵיבִינן עָלָיו מְשֹׁם פִּיגוּל וְנוֹתֵר וְטָמֵא**, שזריקה מועילה
17 ליוצא, והרי זה נחשב כזריקה כשירה.
18 רבי עקיבא מביא ראיה לדבריו: **אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא**, **וְהָרִי הַמִּפְרִישׁ**
19 **בְּהַמָּה לְחַמְטָתוֹ וְאֶבְרָהּ**, **וְהַפְרִישׁ אַחֲרַת לְהַקְרִיב תַּחֲתֶיהָ**, **וְאַחַר כֵּן**
20 **נִמְצְאוּ הַרְאֵשׁוֹנָה שְׁנֵאבְדָהּ**, **וְהָרִי שֶׁתִּיהֶן עוֹמְדוֹת לִפְנָיו**, וצריך
21 להקריב אחת מהן, אולם שחטו את שתיהן, והלך הכהן וזרק את דמה
22 של אחת מהן, האם לא נכון הדבר ש**שֶׁשֶׁם שְׁדָמָה** של החטאת שנוזק
23 ממנה **פּוֹטֵר אֶת בְּשָׂרָהּ מִמַּעִילָהּ**, כֵּן הוּא פּוֹטֵר גַּם אֶת בְּשַׂר
24 **תְּבַרְתָּהּ** שלא נזרק דמה ממעילה, שמאחר שהוא יכול לזרוק דמה
25 של איזה מהן שירצה, שתיהן נחשבות כמו זבח אחד. ואם כן יש
26 ללמוד מכך לענייננו, שאם בשתי חטאות פִּטְרָה דָּמָה של אחת מהן
27 **אֶת בְּשַׂר תְּבַרְתָּה מִן הַמַּעִילָהּ**, ואף שחברתה פסולה מדין 'נותר
28 חטאת', דין (קל וחומר) הוּא, שִׁפְטָרָה הַדֵּם אֶת בְּשַׂר אוֹתָהּ חֲטָאת
29 **עֲצָמָה מִמַּעִילָהּ**, ואף אם הוא פסול משום יוצא.
30 מחלוקת דומה האם זריקה מועילה ליוצא: **אִימורי** (ו-החלקים
31 שמוקטרים על המזבח) **קְדָשִׁים קְלִיִּם**, שִׁצְצָאוּ מֵהַעוֹרָה לִפְנֵי זְרִיקַת
32 **דָּמָיִם וּנְפִסְלוּ**, וחזרו לעורה וזרקו את הדם, **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר**, אִין
33 **מוֹעֵלִין בְּהֶן**, שאין הזריקה מועילה ליוצא להביאו לידי מעילה. **וְאִין**

35 **הֵיבִינן עָלֵיהֶן מְשֹׁם פִּיגוּל וְנוֹתֵר וְטָמֵא**, שהזריקה אינה מועילה
36 להם, ודינם כמו שהיה קודם הזריקה. **רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר**, מוֹעֵלִין
37 **בְּהֶן**, וְהֵיבִינן עָלֵיהֶן מְשֹׁם פִּיגוּל נוֹתֵר וְטָמֵא, שהזריקה מועילה על
38 היוצא, וזה נחשב כזריקה כשירה.

גמרא

39 שואלת הגמרא: **וְהָיִי תַרְתֵּי לָמָּה לִי** – לשם מה שנה התנא את
40 המחלוקת האם זריקה מועילה ליוצא, בין בבשר קדשי קדשים ובין
41 באימורי קדשים קלים, הלא היה די לפרש באחד מהם וללמוד ממנו
42 לאופן השני.
43 מתרצת הגמרא: **צְרִיבִי**, **דְּאִי אִיתָמַר** המחלוקת רק **בְּקְדָשִׁי קְדָשִׁים**,
44 **הוּא אִמִּינָא בְּהָא קָא אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁמוֹעֵלִין בּוֹ**, מְשֹׁם דְּזוֹרִיקָה
45 **בְּתִיקְנָה** – שאין בה פסול, **מִפְּקָא** (מוציאה) **מִיַּד מַעִילָהּ**, אבל
46 זריקה שלא **בְּתִיקְנָה** כגון על בשר היוצא לא **מִפְּקָא מִיַּד מַעִילָהּ**,
47 **אֲבָל לְאִיתוּנִי** – להביא אימורי קדשים קלים ליד מַעִילָהּ, יתכן
48 דְּמוּדֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר לְרַבִּי עֲקִיבָא דְּאִפְּלוּ זְרִיקָה שְׁלֵא בְּתִיקְנָה,
49 **מִיִּיתָא** (מביאה) לְיַד מַעִילָהּ, שמודה רבי אליעזר שלחומרא זריקה
50 מועילה ליוצא. ולפיכך הביא התנא את המחלוקת גם באימורי
51 קדשים קלים. ממשיכה הגמרא לבאר: **וְאִי אִיתָמַר** המחלוקת רק
52 **לְגַבֵּי אִימורי קְדָשִׁים קְלִיִּם**, הוּא אִמִּינָא שְׁלִנְפֵי קְדָשִׁים קְלִיִּם הוּא
53 **דְּאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא שְׁמוֹעֵלִין בְּהֶן**, משום דְּאִפְּלוּ זְרִיקָה שְׁלֵא
54 **בְּתִיקְנָה מִיִּיתָא לְיַד מַעִילָהּ** לחומרא, אֲבָל לענין בשר קְדָשִׁי
55 קְדָשִׁים, דְּלִאֲפֻקֵי הוּא – שהנידון הוא לקולא להוציא מידי מעילה,
56 זריקה שלא **בְּתִיקְנָה** לא **מִפְּקָא** – לא מוציאה מידי מַעִילָהּ, קָא
57 **מְשַׁמְעֵי לֵן** התנא שהמחלוקת היא בשני האופנים.
58 באיזה אופן אמר רבי עקיבא שזריקה מועילה ליוצא: **אִתָּמַר**, **אָמַר**
59 **רַבִּי יוֹחָנָן**, **כִּי אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא זְרִיקָה מוֹעֵלֶת לְיוֹצֵא**, באופן שִׁצְצָא
60 **מִקְצָתוֹ** של הבשר לחוץ, שמתוך שהזריקה מועילה למקצת הבשר
61 שנשאר בפנים, מועילה גם כן לאותו מקצת שיצא, אֲבָל באופן
62 שהבשר יוצא כולו, לא **אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא** שהזריקה מועילה, שהרי
63 זה כמו שאין בשר בכלל ולא שייך מיגו.
64 רב אסי בא להוכיח שגם בשיצא כל הבשר הזריקה מועילה: **אָמַר**
65 **לִיה רַב אָסִי לְרַבִּי יוֹחָנָן**, כְּבַר לִימְדוּנִי תְּבִירֵי שֶׁבְּגוּלָהּ – שבבבל

המשך מעמוד קפו

16 בודונם כרת, היה ראוי שיתן לה קצבה, דְּלְכַפְרָה אִתָּא – שהרי
17 היא באה לכפר, וְלָאו לְאִישְׁתְּרוּנִי – ולא להתיר בְּאִבִּילַת קְדָשִׁים
18 הוּא, ולא שייך בה הטעם שיוזלו הבהמות ולא יוכל לאכול קדשים.
19 מקשה הגמרא קושיא נוספת: **מִתְקִיף לָהּ רַבָּא**, אֵלֵא מַעֲתָה, שזה
20 הטעם שלא נתנה התורה קצבה בקרבנות אלו, **אֲשֶׁם נִזְרַ**, שמביא
21 נזיר שנטמא בטומאת מת, לְהַנִּי לִיה קַצְבָּה – מן הראוי שתזיה לו
22 קצבה, דְּלְכַפְרָה הוּא דְּאִתֵּי – שהרי אילו זה בא כאילו לבטלה,
23 כלומר אינו בא לכפר ולא להתיר לאכול בקדשים, אלא הוא רק קנס
24 שנתנה עליו התורה, דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מְשֹׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָנָן,
25 **אִין לָךְ** בכל הקרבנות דְּכַר שְׁהוּא כָּא לְכַפְרָה, כלומר, לא לכפר ולא
26 להתיר, אֵלֵא אֲשֶׁם נִזְרַ בְּלָבָד, וכיון שלא שייך בו טעם זה של שמא
27 יוזלו הטלאים, מדוע לא נתנה בו התורה קצבה. אומרת הגמרא:
28 **קְשִׁיָא** – אכן קשה הדבר.

1 מקשה הגמרא: וכי לא לימד רבי יוחנן הלכה זו, וְהָא – והרי רבי זירא
2 **בַר אֲדָא מְהַדַּר תְּלִמְוֵיהֶּי כָּל תְּלִתֵין יוֹמִין קַמֵּיהּ** – היה חוזר על כל
3 תלמודו שלמד מרבי יוחנן כל שלושים יום, לפני רבי יוחנן, ולא יתכן
4 שלא לימדו רבי יוחנן הלכה זו. מתרצת הגמרא: **אִימָא** – יש לומר
5 שכך אמר רבי יוחנן, כמה שנים שלא **נִתְבַּקְּשָׁה** – נשאלה הַלְבָּה זו
6 **מִמְנוּ בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ**.
7 הגמרא חוזרת לבאר את דברי רבי שמעון בן יוחאי: **גּוֹפָא**, **אָמַר רַבִּי**
8 **יוֹחָנָן מְשֹׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָנָן**, מִפְּנֵי מַה לֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה קַצְבָּה
9 **בְּקַרְבָּנוֹת שֶׁל מְחֻסְרֵי כַפְרָה**, שקרבנם מתירים לאכול קדשים, שִׁמָּא
10 **יִזְלוּ הַטְּלָאִים** בעולם פחות מהשיעור שתכתוב התורה, וְנִמְצָא שְׁאִין
11 **לָהֶם תְּקִנָּה לְאֲכֹל בְּקְדָשִׁים**.
12 מקשה הגמרא: **מִתְקִיף לָהּ אַבְיֵי**, אֵלֵא מַעֲתָה, שזה הטעם שלא
13 נתנה התורה קצבה בקרבנות אלו, **תַּמָּאת חֲלָב** – חטאת שחייב
14 האוכל חלב בשגגה או העובר על שאר איסורי 'לא תעשה' שיש